

DOUBRAVICKÝ OBČASNÍK

Zpravodaj obcí Doubravice, Velehrádku a Zálesí

vychází 28. července 2013

14 stran, cena 10 Kč

Krásné prázdninové dny všem milým čtenářům Občasníku.

Přemýšlím, čím odstartovat další číslo doubravického zpravodaje, a napadá mě, že bych se mohla vrátit o téměř dva měsíce zpátky, do druhé červnové soboty, do poměrně příjemného počasí, které v onom období bylo nesmírně vrtkavé a jeden nevěděl, zda ho déšť bude skrápět celý den, či jen občas. Jediné, k čemu se lidské myšlenky upíraly poněkud se skepsí, bylo slunečno a nebouřkovo, nezamračeno (naštěstí jen na nebi). Jako by se již den před ONOU sobotou mraky na nebi začaly rozestupovat, jako by vytvářely cestičky pro sluneční paprsky, které byly námi všemi tolik žádané, tolik potřebné k tomu, aby TO všechno klaplo. Aby TA jedna sobota v roce, v desetiletí, dokonce ve století byla zkrátka prímová. A ONA BYLA. A to nejen zásluhou počasí, ale především díky lidem ...

Nebudu vypisovat, kolik sil, peněz, nápadů, času atd. bylo třeba k tomu, aby se velké oslavy 500 let od první zmínky o Doubravici v zemských deskách uskutečnily, o tom se nejspíš dočtete uvnitř Občasníku. Daleko radši bych zmínila pár postřehů, kterých jsem byla svědkem a které se mi ještě po měsíci od této události vracely ve formě nečekaných setkání a rozhovorů s těmi, kteří se 8. června do Doubravice vydali. Pozornému návštěvníkovi neušlo, když jsem do mikrofonu komentovala moment, kterému jsem byla přímým svědkem - to se tak u infostánku ukázala paní, která se zájmem prohlížela nabídku almanachů, pohlednic a triček. Byla elegantně oblečená, moc jí to slušelo i přesto, že byla věkem poněkud starší. A jak tam tak stojí, přijde k ní další věkově podobná paní, zaťuká jí na rameno, ona nic netušící dáma se otáčí ... obě ženy se na chvíli na sebe dívají, než se jedna přes druhou navzájem osloví a vykřiknou tak jméno své dávné kamarádky z dětství. Vzápětí si padnou do náruče, políbí se na tváře, usmívají se a brebentí a brebentí a brebentí a radují se z toho, že se po tolika letech znovu našly.

O dobré dvě hodiny později mě osloví další žena s fotoaparátem v ruce, zda bych se s ní nevyfotila. Paní neznám, ale to neznám, že odmítnu. Zapózujeme a ona hovořně navazuje a vykládá, že tady, v Doubravici, má chalupu, že jinak bydlí až na Moravě, ale že tady prožila své dětství a moc ráda se sem vrací. Vyslechnu si její příběh, také pochvaly a nadšení z akce a zase jsem o kousek bohatší z lidského štěstí a v duchu se těším nápadu doubravickou oslavu uspořádat.

Stojím u budovy obecního úřadu, sleduji vystoupení probíhající na podiu a najednou slyším vedle sebe známý hlas. Tentokrát já otáčím hlavou, abych se (sice ne po desítkách, ale jen po třech letech) pozdravila s bývalou sousedkou, kterou jsem pokaždé při roznášce Občasníku na Velehrádku nezapomněla navštívit. I spolu jsme povyprávěly, viděla jsem její vnoučky, kteří za tu dobu pořádně povyroستli, zavzpomínaly jsme, zhodnotily nové časy ... bylo to moc příjemné setkání.

O měsíc později ... povaluji se se syny na pláži v Itálii, spolu s námi tak tráví čas parta rodičů a dětí, probíráme ledasco. Mimo jiné zmiňuji úspěšnou akci, kterou jsme v několika málo lidech před nedávnem pořádali, když v tom mě zastavuje mladá paní a zmiňuje, že tam také byli. Že jsme dokonce jejich strejdu jmenovali, komentovali jeho životní úspěchy a aktivity. Přes pana Seiferta odskočíme k dětskému koutku, který vzhledem k tomu, že paní je maminkou dvou malých capartů, byl centrem jejich zájmu a ohromně si pochvalovali netradiční zábavu i náplň "rukodílny". Pozitivně hodnotí akční přístup organizátorů k půlhodince prudkého lijáku a s úsměvem konstatuje, jak legrační bylo mačkat se v tu chvíli v dešti pod malým slunečníkem.

Těch příběhů, které se během červnové soboty odehrály, je spousta. Každý, kdo mohl přijít, třeba na hodinku, třeba na celý den, zažil mnohá setkání, byl jedním z hlavních hrdinů svého soukromého seriálu „Já a moji přátelé z dětství, ze školy, z práce, z Doubravice“. Jedni se k nám trmáceli čtyři hodiny, druhí byli za minutku na místě - vzdálenost nerozhodovala. Jedni přišli o holi, vysílení věkem, druhí skotačili a jejich mladá těla jim umožňovala neunavující pohyb - věk nerozhodoval. Jedni dorazili ve slavnostním oblečení, kravatách, druhí v šortkách a tričkách - dress code nerozhodoval. Jedni otáčeli korunkou, když si kupovali almanach, druhí pořídili celé rodině trička a hodovali nad velkou porcí pečeného selátka bez ohledu na útratu - sociální postavení nerozhodovalo. Všichni do jednoho byli v tu chvíli na společné lodi jménem „Doubravice“ a já jsem moc ráda, že nás plulo tolik. Že jsme si i přes mořskou bouři stihli říct tolik slov, že kormidelníci zvládli pod taktovkou kapitána zdárně dojet až do cíle, že námořníci i posádka bez skrupulí hodovali a bavili se.

Upřímně přiznávám, že dobrý pocit z této akce mě stále ještě neopustil, a pevně věřím, že i vy si v sobě stále nesete zážitky, kterých v TEN den bylo nepočítaně. A z celého srdce vám přeji, abyste podobných setkání, milých příběhů a dojemných okamžiků zažívali v životě co nejvíce, protože není lepšího koření života, než jsou dobrá nálada, radost, veselí a sluníčko na duši.

Vaše RD ☺

Zprávy z „radnice“

V roce 2013 obec realizovala nebo ještě realizuje tyto akce:

Posílení vodovodu Doubravice

Jedná se o vybudování nového vrtu – zdroje pitné vody pro obec a vybavení čerpací stanice novou regulační a měřicí technikou. S tím souvisely i úpravy stávajícího objektu ČS Vánoční ozdoby, přilehlého pozemku, vybudování obslužné komunikace k vrtu a oplocení. K dnešku /10.7.2013/ se vše připravuje k provozním zkouškám a zároveň budou probíhat terénní úpravy na pozemku.

Celkové náklady akce: 959.126,00 Kč včetně DPH. Stavba se uskutečňuje za finanční spoluúčasti Královéhradeckého kraje.

KRÁLOVÉHRADSKÝ
KRAJ

Oprava povrchu Sádovské cesty

Obec se zavázala, že opravu Sádovské realizuje v roce 2013, a to v každém případě. Bohužel, přestože jsme prokázali její havarijní stav a náš bodový zisk při posuzování žádostí o dotaci z programu POV Kraje byl slušný, na dotaci jsme v prvním ani ve druhém kole vyhodnocení nedosáhli. Byla to v průběhu

několika málo let už třetí žádost na stejné téma.

Podle daného slibu jsme však akci realizovali. Její cena: **685.039,00 Kč včetně DPH**

Oprava a rekonstrukce centrálního pomníku na hřbitově

Realizace právě probíhá, a pokud to klimatické podmínky dovolí, bude dokončena do konce září 2013.

Tato akce je zvláštní a sympatická i tím, že se na jejím financování rovným dílem podílí spolu s námi i obec Zábřezí – Řečice.

Celková hodnota díla: 73.000,00 Kč.

K uvedeným částkám je potřeba připočíst cenu vítacích tabulí v obci, smaltovaných znaků a nákladů spojených s výrobou propagačních předmětů a dalších nezbytných potřeb **pro realizaci oslav 500 let obce**, což k dnešku činí cca **237 tis. Kč.**

KRÁLOVÉHRADSKÝ
KRAJ

Pokud jste dočetli až sem, stačí už jen prostý součet, abychom se dostali k celkové hodnotě větších **akcí realizovaných v obci v roce 2013 – cca 1.95 milionu Kč.**

Nová vyhláška MŽP ČR o ochraně dřevin a o povolování jejich kácení

15. 7. 2013 vstoupila v platnost výše uvedená vyhláška. Ve stručnosti se zmíním, jaké změny nás v povolování kácení čekají.

Podle § 3 vyhlášky

Velikost a charakteristika dřevin, k jejichž kácení není třeba povolení

Povolení ke kácení dřevin, za předpokladu, že tyto nejsou součástí významného krajinného prvku [§ 3 odst. 1 písm. b) zákona] nebo stromořadí, se podle § 8 odst. 3 zákona **nevyžaduje**

- pro dřeviny o obvodu kmene do 80 cm měřeného ve výšce 130 cm nad zemí,
- pro zapojené porosty dřevin, pokud celková plocha kácených zapojených porostů dřevin nepřesahuje 40 m²,
- pro dřeviny pěstované na pozemcích vedených v katastru nemovitostí ve způsobu využití jako plantáž dřevin,

- pro dřeviny rostoucí v zahradách.

§ 4

Náležitosti žádosti o povolení kácení dřevin a náležitosti oznámení o kácení dřevin

(1) Žádost o povolení ke kácení dřevin (§ 8 odst. 1 zákona) musí vedle obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat:

- označení katastrálního území a parcely, na které se dřeviny nacházejí, stručný popis umístění dřevin a situační záznam,
- doložení vlastnického práva či nájemního nebo užívatelského vztahu žadatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně písemného

- souhlasu vlastníka pozemku s kácením, není-li žadatelem vlastník pozemku,
- c) specifikaci dřevin, které mají být káceny, zejména druhy dřevin, jejich počet a obvod kmene ve výšce 130 cm nad zemí; pro kácení zapojených porostů dřevin lze namísto počtu kácených dřevin uvést výměru kácené plochy s uvedením druhového zastoupení dřevin a
- d) zdůvodnění žádosti.

(2) Oznámení o kácení dřevin (§ 8 odst. 2 a odst. 4 zákona) musí vedle obecných náležitostí podání podle správního řádu obsahovat:

- a) označení katastrálního území a parcely, na které se dřeviny nacházejí, stručný popis umístění dřevin a situační zakres,
- b) doložení vlastnického práva, či nájemního nebo užívatelského vztahu oznamovatele k příslušným pozemkům, nelze-li je ověřit v katastru nemovitostí, včetně souhlasu vlastníka pozemku s kácením, není-li

žadatelem vlastník pozemku, s výjimkou postupu podle § 8 odst. 4 zákona a s výjimkou kácení dřevin při údržbě břehových porostů prováděné při správě vodních toků a při odstraňování dřevin v ochranném pásmu zařízení elektrizační a plynárenské soustavy prováděném při provozování těchto soustav,

- c) specifikaci dřevin, které mají být káceny nebo byly pokáceny, zejména druhy dřevin, jejich počet a obvod kmene ve výšce 130 cm nad zemí; pro kácení zapojených porostů dřevin lze namísto počtu kácených dřevin uvést výměru kácené plochy s uvedením druhového zastoupení dřevin,
- d) zdůvodnění oznámení a
- e) v případě kácení dřevin podle § 8 odst. 4 zákona doložení skutečností nasvědčujících tomu, že byly splněny podmínky pro tento postup.

V posledních několika týdnech přibýlo krádeží na našem hřbitově.

Zatímco dříve mizely předměty z barevných kovů (křížky, lampy a pouzdra na urny), teď se začaly ztrácet celé urny i s popelem zemřelých! Policie ČR případy velmi důkladně zdokumentovala, včetně údajů, které jsme jim o hrobech poskytli z naší evidence. Podle mého názoru jde o velký hyenismus. Zkoušel jsem si v duchu vymodelovat hodnotový a morální žebříček takového tvora a věřte, nebyl to pěkný pocit.

Krádeže na hřbitově

Poděkování

V řadě občanů, kteří se podíleli na úspěšném průběhu oslav 500. výročí, bychom určitě neměli zapomenout na paní Pavlíčkovou. Po převozu a zasazení pamětního stromu jsem přítomné pozval k prohlídce prostor Diakonie a společných prostor Ježkova domu. Bývá tam vždy pořádek, ale tentokrát bylo vše navíc vyzdobené a vůbec pěkné. Jen cituji návštěvníky. Děkujeme, paní Pavlíčková!

Výzva k diskuzi - anketa

Již delší dobu je vedena diskuze o sečení trávy, používání motorových pil, cirkulárek a ostatních hlučných strojů o víkendech a svátcích vůbec.

Zastánci stávajícího neregulovaného stavu říkají /a zčásti oprávněně/, že když je člověk celý týden do pozdního odpoledne v zaměstnání a ještě k tomu několik podvečerů proprší, nezbude mu nic jiného, než údržbu pozemku a dřevo na zimu nechat na víkend. Dodávají ještě, že jsme lidé soudní a že nikoho nenapadne spustit cirkulárku v sobotu v sedm ráno nebo v neděli odpoledne. Odpůrci naopak tvrdí, že poslední věta o naší soudnosti neplatí a že regulace hlučných prací o víkendech je potřeba jako soli.

Osobně si myslím, že oba názory mají reálný základ a svou pravdu. Naše obec není rekreační oblast, většina z nás tu má trvalý pobyt a ti šťastnější i zaměstnání v blízkém, nebo vzdálenějším okolí. Na druhou stranu jsou zde majitelé rekreačních objektů, kterým na údržbu kolem domu zbývá opravdu jen ten víkend. A všichni dohromady si přejí alespoň pár hodin klidu, kdy se mohou se svými přáteli posadit pod širým nebem ke stolu nebo jen tak na lavičku a odpočívat.

Co s tím? Pojdme se dohodnout na časovém úseku v konkrétním víkendovém dni a ve svátek, kdy žádnou z výše popsaných hlučných činností nebude možné v zastavitelném území obce provozovat. K tomu, pokud se shodneme, můžeme vydat patřičnou vyhlášku a zároveň uvědomíme každého majitele domu. Porušení zákazu by bylo postihováno sankcí. Očekáváme Vaše názory a náměty buď telefonicky - 604207887, 499 397 129, nebo e-mailem na adrese obec.doubravice@seznam.cz nebo osobně na OÚ.

My se v mezidobí pokusíme připravit takový text návrhu vyhlášky, který bude průchozí i při kontrole MV ČR. Do návrhu vtělíme Váš názor a názor Vašich zastupitelů.

Konec ankety - 31. 8. 2013.

Vít Paula

Oslavy „500 let“ Doubravice

A hudba hrála, vlajky byly vyvěšeny, znak odhalen a památný strom zasazen. Plno dobrého jídla se snědlo, piva vypilo a uskutečnila se mnohá nečekaná setkání. A proč to všechno?

Inu, naše víska čítající ani ne 400 obyvatel, Doubravice u Dvora Králové spolu s osadami Velehrádek a Zálesí, totiž 8. června slavila – a to celých 500 let od první zmínky o tom, že se v našem půvabném údolí skutečně nachází.

Byla to sláva velká, opravdu podařená, pečlivě připravená, a až na jednu průtrž mračen nám dokonce vyšlo i počasí. Spokojeně jsem se potulovala davem a fotila všechno, co mě zaujalo. A že toho nebylo málo.

Kromě kulturního programu, výtvarné dílny pro děti a nabídky svezení nádhernými veterány, tedy starými automobily i motocykly, tu byly dva hlavní taháky: ukázka výroby a zdobení vánočních ozdob a výstava starých fotografií a dokumentů.

Perlařství a výroba vánočních ozdob jsou s historií naší vsky pevně spjaté a dvě pozvané dámy – jedna vyfukující skleněné zázraky a druhá je zdobící, byly mistrně svého řemesla. Nad výstavou by, myslím, zaplesal každý historik: staré fotografie, diplomy, osvědčení i uniformy dokumentovaly pramínky místní historie zhruba za posledních sto let, které byly také zachyceny ve třech rukou psaných obecních kronikách.

A víte, co na tom všem bylo nejlepší? Že celé dokonale propracované oslavy byly nápadem a dílem místních obyvatel. Nikdo je nenařídil, nikdo je nekontroloval. Pod vedením Kateřiny Hornychové a Lucie Baliharové pracoval nadšený tým, který pod záštitou starosty obce Víta Pauly odvedl vpravdě profesionální práci.

O občanské společnosti se občas napovídá spousta jalových řečí, ale tohle byla její skvělá praktická ukázka. Tak abyste věděli, jsem na tu naši vsku a její lidi moc hrdá:))

Dagmar Ruščáková

Poděkování

Dovolte mně, abych touto cestou poděkovala všem nejmenovaným ženám a mužům z Doubravice, Velehrádku, Zálesí i přespelním za pomoc, se kterou mně trpělivě **pomáhali shánět a vyhledávat adresy** rodáků, prázdninových kamarádů a lidí, kteří v Doubravici prožili kus svého života. Na všechny zjištěné a známé adresy jsme poslali nebo donesli pozvánky, ale bohužel, na několik lidí, na které se pamatujeme, jsme adresu nezjistili. Neznáme jejich datum narození a u žen ještě aktuální příjmení. Lidem, kteří do Doubravice na oslavu přišli, se pozvánka moc líbila. Došlo tady k mnoha příjemným a milým setkáním bývalých spolužáků, přátel, sousedů, kamarádů a vrstevníků, kteří se neviděli několik let a tady si hezky popovídali.

Dále děkuji všem, kteří zapátrali ve **svých vzpomínkách** na léta 1950 – 1980, poskytli konzultaci a přispěli tak k jejich zveřejnění v almanachu. Provedení i úprava je moc hezká a těm, kteří

si jej zakoupili, se moc líbil. Za záslužnou práci patří také poděkování rodině Nechanických a Bradových, jejíž členové **vyčistili a zbavili plevelu** okolí kapličky.

Další můj velký dík patří všem čtyřiceti ochotným ženám z Doubravice, Velehrádku, Zálesí a Dvora Králové n. L., které **napekly výborné domácí moučníky** a dobrůtky. Všechny věnovaly materiál, práci, energii a svůj čas jako sponzorský příspěvek. Veškeré druhy napečených moučníků byly stále vyloženy na stolech, takže zájemci o nákup měli přehled a možnost výběru. Jako pozornost jsme k nákupu přidávaly ozdobené perníčkové srdíčko s nápisem 500 let. Podle ohlasu, nadšení a spokojenosti zákazníků byly všechny moučníky vynikající a také se všechny velmi rychle prodaly. Po skončení oslavy přišlo několik zájemců o recept na moučník, který vzbudil jejich pozornost, takže všichni byli posláni za autorkami.

Samostatné poděkování patří skupince jedenácti žen, které během oslavy, ve stánku v hasičárně, **obsluhovaly návštěvníky**, s úsměvem jim prodávaly sladkosti, vařily kávičku a čaj. Přestože nemohly sledovat probíhající program, vytvořily ve stánku moc hezkou atmosféru, takže prodej probíhal v klidu, dobré náladě a bez stresu. Všechny ženy tím velmi výrazně přispěly k důstojnému a pohodovému průběhu oslavy 500 let Doubravice.

Marie Malá

Doubravické pekařky

Během příprav na oslavu 500. výročí od první písemné zmínky o Doubravici oslovila paní Marie Malá 41 žen, nejen ty, které trvale v Doubravici, na Zálesí a Velehrádku žijí, ale i ty, které tu chalupaří či mají k našim obcím nějaký blízký vztah. Jejich úkolem bylo upéct moučník, který by se v den oslav prodával. V den D pak naše „pekařky“ nabízely téměř 50 různých druhů moučníků. Naprostá většina zúčastněných žen svůj výrobek věnovala jako sponzorský dar.

Když jsem den před oslavami viděla prostor doubravické hasičárny postupně se plnící jednotlivými plechy, vnímala rozmanité

a velmi lákavé vůně, měla jsem obavy, zda se všechny ty dobroty prodají. Obavy byly samozřejmě naprosto liché. Kdo zaváhal, odpoledne se díval jen na prázdné tácy a plechy.

Prodávající pekařky se často setkávaly s žádostí o recept, a tak se vcelku logicky zrodil nápad na Moučníkovou kuchařku „500“. Sešlo se kolem třiceti receptů, které vás na stránkách několika čísel Občasníku mohou inspirovat k vlastním pekařským pokusům. Dobrou chuť.

Lucie Baliharová

Dopis zastupitelstvu

Vážený pane starosto a zastupitelé obce Doubravice,

byl jsem pozván na Vaše oslavy 500. výročí první písemné zmínky o obci a byl jsem tomu strašně rád. Rád bych Vám sdělil několik postřehů, ale ne z pohledu mé profese dramaturga, ale jako obyčejného diváka.

Často dnes narážíme na rčení, že společenský život v obcích už zastaral, že se nedá vzkřísit, protože doba techniky nese s sebou úplně něco jiného. Ano, je to zčásti pravda. Rozvoj internetu a dalších sdělovacích prostředků přinesl i to, že některé skupiny obyvatel se už bavit ani neumí. A proto dvojnásobně vyniká Váš záměr, Vaše příprava a vlastní průběh, které způsobily mimořádně výborné hodnocení a odezvu u všech návštěvníků. Bylo to nádherné setkání sousedů, stařečků a stařenek, kteří v obci prožili svůj život, i hostů, dřívějších obyvatel vesnice a také mladé generace. Organizátoři si na nic nehráli a předvedli, jak může v dnešní době vypadat takováto oslava bez okázalosti a ještě k tomu připravená vlastními silami a to i v programové části.

Bylo dojemné, dívat se na nejmladší i starší mažoretky, na všechny sólisty a hudební soubory od country až po dechovku, které přinášely radost a příjemnou atmosféru. Omlouvám se, že se nebudu vyjadřovat k jednotlivým vystoupením. Není to nutné, protože všichni svým vystoupením splnili zadání organizátorů – přispět k průběhu krásného odpoledne, které se určitě zapíše do novodobých dějin obce. Program měl navíc odpočinkový trend, kdy se návštěvníci mohli v jednotlivých přestávkách podívat na řadu zajímavých věcí, které byly vystaveny v budově obecního úřadu. Najednou se ukázalo, že i historické fotografie pokrývají téměř všechna období a přitáhly zástupy lidí, a staly se tak tím nejcenějším materiálem.

Výjimku hodnocení udělám u paní Renaty Derdové. Její hezký výkon konferenciérky a stmelovatelky celého programu nemohu opomenout. Asi nevěděla, do čeho jde, udržet to mimořádné množství posluchačů po celý čas v pozornosti, ale i tuto složitost překonávala prostě a s úsměvem, a jestliže se objevil nějaký „zádrhel“, dovedla se s ním s milým šarmem „poprat“. Počínala si prostě a cílevědomě, a tak plnila i úlohu spojovatelky, jaká má být – znalá, nevtíravá, neotřelá. Což je další kladný bod k hodnocení.

Dovedu si představit, co takový nádherný průběh znamenal pro všechny, kteří tuto slávu připravovali. Nic neponechali náhodě, pamatovali i se stanem na starší a staré občany, zajištění jídla a pití, možnosti využití toalet na OÚ atd. Asi se vám podařilo dát dohromady opravdu partu, která si to vzala skutečně za své a věděla, proč to dělá.

Děkuji Vám za milé neformální chvíle – podařilo se Vám připravit oslavu, která vrátila vesnici tomu pravému sousedství. Pochopitelně, že tento vztah nevydrží dnes dlouho, ale máte přece jenom obrovskou zkušenost a navíc s vynikajícím výsledkem, tak to by Vám mělo dále pomáhat při tvorbě společenského života. Zasloužíte všichni, kteří jste se chopili organizace, mimořádného poděkování. Byla to oslava, ze které bylo cítit Váš záměr, Vaši opravdovost i Vaši práci. Předčila mnoho podobných, a proto je obrovská škoda, že se minula pozornosti našich novinářů i televizních štábů. Kdybych věděl, že Vám televize odmítla, určitě bych se pokusil ji zajistit, protože tato oslava do televize s pěkným komentářem patřila. Pokusím se to napravit ještě nějakým článkem, ale už ne do deníku, ale nějakého odborného časopisu.

Nemohu opomenout ještě jednu věc. Většinou, když se taková věc vydaří, vedoucí představitelé hovoří většinou tak, jako by ji připravovali oni sami. Tady starosta ve svém milém vystoupení ihned ocenil celou skupinu organizátorů a zdůraznil, že oslavy znamenaly jejich několikaměsíční tvořivou a organizační práci, i když jeho neviditelný podíl byl také mimořádný. Byl to další příjemný pocit.

A tak ještě jednou – díky za odpoledne plné srdečných setkání, pěkného programu a krásného ovzduší. Myslím, že jste přeběhli mnoho obcí v našem regionu. Přeji Vám, abyste si taje tohoto úspěchu opravdu zapamatovali a opět někdy připravili něco hezkého. Uděláte opět radost svým i pozvaným občanům. A o to přece také jde.

S pozdravy

Emanuel Matys
Bílé Poličany, 18. června 2013

Pro bystré hlavy – řešení

Doplňovačka: Bílé Poličany (kobra, křída, Kolja, Kréta, kapka, klopa, kulma, klima, kočka, klaka, konta, krysa) Drobné úlohy: 1) Ze zápalek je nutno slepit krychli. 2) Jedno dítě dostalo jablka i s košíkem. 3) Devatenáct. 4) Na každou misku dáme devět kuliček, devět kuliček odložíme. Která miska poklesne, na té je těžší kulička, jsou-li misky v rovnováze, těžší kulička je v těch odložených. Při druhém vážení použijeme devět kuliček, mezi kterými je ta těžší, a rozdělíme je po třech, postup z prvního vážení pak opakujeme. Při třetím vážení stejným způsobem vybereme ze tří kuliček toho těžšího vetřelce.

Jan Amos Komenský v Doubravici

Již více než 100 let existovala obec Doubravice, když ji navštívil „učitel národů“ Jan Amos Komenský. První schůzka kněží v Doubravici se uskutečnila roku 1625 u kněze Václava Kornů. Zde se ocitá pod ochranou barona Jiřího Sádovského ve tvrzi na Velehrádku. Několikrát sem zavítal z Bílé Třemešné, aby se setkal se svými bratry a poradil se o dalším postupu. Vyhýbal se velkým městům z obavy před prozrazením. Musel se mít na pozoru před jezuiti z Jičína a Hradce Králové. Ti zde v kraji pátrali po nekatolických kněžích a kazatelích, aby je odevzdali císařským úřadům k potrestání těžkými tresty, někdy i na životě. Bylo jen málo zasvěcených, kteří tenkrát věděli, koho hostí dvorec v Doubravici, zámek v Horní Branné a Bílé Třemešné. Se svými souvěrci - uprchlíky připravoval tak svůj odchod se dvěma průvodci do Polska.

Nemohu se vyhnout při této vzpomínce některým myšlenkám, které Jan Amos prosazoval. Především to jsou zásady didaktiky neboli umění vyučovat. Při prohlídce knihovny ve Vlčicích našel vzácnou knihu od Eliáše Bodina „Didaktica“, která ho inspirovala k napsání nejslavnějšího díla o umění vyučování a která byla věnována národu českému. Je mnoho dalších prací, které napsal a ve kterých se zabýval nejen výchovou, ale i politikou, diplomacií, historií apod. Pro ilustraci jen několik příkladů. Jsou to „Hlubina bezpečnosti“, „Škola hrou“, „Orbis Pictus“, „Labyrint světa a ráj srdce“, „Brána jazyků otevřená“. Na přání knížete Rákociho vydává v Uhrách učebnice pro obecné školy.

Komenský nabádá ve svých spisech k nutnosti pokání a k nápravě těch nectností Čechům téměř vrozených, jako je rozmařilost a nesvornost. Mnohé zásady platí a bylo by jich třeba u lidí prosazovat i dnes. Usiloval vždy o pravdu, mír a moudrost. Zabývá se mimo jiné výchovou předškolního věku ve spise „Informatorium školy mateřské“, kde zdůrazňuje, že děti jsou nadějí budoucnosti, dědicové nejčistší a nejmilejší.

Pro jeho hluboké vědomosti, morální čistotu, znalost jazyků a diplomatické schopnosti, umocněné pevnými vědomostmi byl zván do různých zemí, kde zakládal školy, překládal své spisy. Skrýval se před nebezpečím, které mu hrozilo ze strany jezuitů a tehdejší církve katolické. Pedagog, kněz, občan, vyhnanec a diplomat pobýval v Anglii, Polsku, Švédsku, rakouské monarchii a na závěr svého života v Holandsku. Pohřben 22. listopadu 1670 v Naardenu.

Milan Kněžour, ředitel školy v. v.

Z kroniky obce Doubravice

rok 1922

Počasí - Rok 1922 byl rokem náhlých přírodních zvrátů. V lednu byla stálá obleva. Málo mrzlo. Počátek února mrazivý, ke konci velká obleva. Voda v potoku stoupala a s polí voda odnášela mnoho ornice. Velikonoční svátky byly teplé, ale brzy zase sněžilo. V dubnu již nastalo teplejší počasí. Často pršelo. Sem tam rolníci vyjeli do polí, hlavně na dolejší konci. V květnu zima. 25. 6. několikrát uhodil blesk do stromů. Nastaly znovu deště. 22. 7. nastoupilo prudké teplo. Byla bouře a večer víchr. 13. 7. v neděli asi v 8 hod. se přihnaly černé mraky a s nimi prudký déšť, víchr, blýskání. Víchr způsobil na domech velké škody a vyvrátil mnoho ovocných stromů. 18. 7. počaly žně, často pršelo. Obilí dozrálo najednou. 15. 8. zase byla větší bouře. Podzim byl střídavý. Při vybírání brambor pršelo. Ke konci října se objevil sníh. 26. 11. nastaly vánice, které omezily provoz. Poštovní autobus nejezdil. O Vánocích obleva. Příroda letos byla rozmarná a značně ztěžovala polní práce.

Obecní věci - Schváleny závěrečné účty za rok 1921 a to podle dílů a osady, jak obec byla dosud rozdělena. Vysloven souhlas se zřízením obvodové měšťanské školy v Lanžově. Zvýšení pachtovného z obecních pozemků na 40 haléřů ze sáhu vyvolalo v obci bouři odporu, ale obecní zastup. původní usnesení nezměnilo, poněvadž bylo správné a cena odpovídala době. **Občanská pouť** stanovena na 7.

srpna. Důvodem zavedení poutě byla žádost Čsl. církve o zavedení čsl. poutě. Obecní zastupitelstvo rozhodlo pro občanskou pouť. 7. srpen zvolen proto, že v roce 1921 téhož dne byl odhalen Památník padlých. Část občanů vyznání řím. katolického proti usnesení protestovala. Protest nebyl uznán.

U č. p. 60/I. (?) zřízena vodní nádrž. Na 31. 12. bude společná schůze zájemců z Doubravice, Zábřezí, Řečice, Trotiny, Vrch Poličan o zřízení obecného hřbitova v Doubravici. Provedena ve větším rozsahu oprava obecních cest a mostů. Na úpravu kanálu u obecní váhy dostala obec od okresu podporu Kčs 500. Stromů vysázeno 56. Veden spor o tzv. Málkovskou paseku, která patří k naší honitbě. Vlastní si ji však honební společenstva ve Dvoře Králové n. L.

Schválen obecní rozpočet na rok 1923. Doubravice I. Vydání 18 636. 81 Kčs, příjem 13 015. 37 Kčs. Schodek 5 621. 48 Kčs bude uhrazen 50 % činžovní daní, 150 % ostatní daní. Řečice bude mít 130 % školní přírážku a Velehrádek 295 %. Doubravice II. Vydání 8 157. 20 Kčs, příjem Kčs 5 676. 48, schodek 2 480, 80 Kčs, činžovní daň bude 46 %, ostatní přírážky budou 170 %, školní 130 %, Zálesí má příjem 2 086. 70 Kčs, vydání Kčs 3 083. 60. Činžovní daň bude 46 %, ostatní 170 %, školní 130 %.

V roce 1922 po 6 letech uvolněn prodej všech životních potřeb. Obilí ze sklizně bylo také uvolněno. Ovoce bylo dostatek. Úroda sena slabá. Sláma drahá, poněvadž jařiny byly špatně sklizeny. Ceny obilí žito 300 Kčs, pšenice Kčs 400, oves Kčs 200, obilí sláma Kčs 70. Ostatní ceny nezapsány.

Některé události v obci: Ceny potravin klesly. 26. 2. přiletěli špačci, ale zase odletěli, 24. 4.

byl neznámými pachateli okraden zem. dělník Karel Hrdina, v č. p. 5. Na úhradu ztráty provedla Frant. Čapková, č. p. 5 a Anna Zoufalá sbírku mezi občany ve prospěch poškozené rodiny. Stavbu silnice Doubravice - Bílá Třemešná kontroloval rada Gertner od zem. úřadu v Praze a urovnal veškeré spory, hlavně stavbu v úseku kat. Lipnice a žirečských lesů. Současně provedeno vodoprávní řízení. 23. 5. přikročeno k opravě potoka. 13. srpna byla v obci první občanská pouť. Návštěva slušná. U Památníku padlých koncertovala hudba Václava Stránského. Nastal značný pokles Kčs. V srpnu - září nastalo snižování cen potravin. 4. 9. prošel obcí prapor 22. ppl. V důsledku inflace peněz v Německu jezdilo tam mnoho občanů na výlety a nákup. 18. 9. započato se stavbou silnice k Lanžovu. 17. 9. vypravily místní spolky alegorický vůz k odhalení Památníku odboje ve Dvoře Králové n. L. Vůz představoval panskou robotu. Scénu představovaly tyto osoby: Dráb Em. Voňka, sedlák Václav Všeťka, žena u pluhu Petříková Anna (školnice). 26. 9. se utopila v Křečkově tůni Anežka Daňková. 2. 10. nástup nováčků k čsl. armádě. 2. 10. rozhodnuto o rozšíření mostu. Děti řím. katolického vyznání měly v Lanžově biřmování. Silnice k Lanžovu uvalcována. V době podzimní se vařila venku na zahradách v kotli povidla. Podzim se hlásí k vládě. Vůně povidel se šířila obcí. Při úpravě cesty k Lanžovu nechtěli někteří občané na dolejší konci k opravě přistoupiti a podali odvolání. Nechtěli místy ustoupiti s ploty a porazit stromy. Raději by jezdili a chodili v blátě, než by přispěli k lepšímu provozu v obci. Odvolání bylo zamítnuto. (Kráceno)

Lucie Baliharová

Kaplička aneb Doubravičáci sobě

Doubravická kaplička není stavba nijak výrazná, a přesto vévodí celému středu obce. Kdysi na jejím místě stávala kaplička barokní. Dnes je kaplička, tedy její zvon, ohlašovatelkou smutných událostí, bimbání umíráčku čas od času připomene konečnost pozemského bytí. Tak tomu bylo i v minulosti, navíc bývala kaplička využívána i k pohřebním obřadům. Ne každé zvonění zvonku oznamovalo úmrtí občana, pamětníci vzpomínají, jak jim večerní klekání připomnělo, že mají zanechat her a utíkat domů na večeři.

Doubravická kaplička slaví 100 let, opravme si ji!

Koupí propagačního materiálu z oslav 500. výročí první písemné zmínky o obci Doubravice, tj. almanachu, trička a pohlednice, přispějete na opravu kapličky v centru obce. Vše k dostání na Obecním úřadě v Doubravici. Almanach je také možné zakoupit v knihkupectví U Veselých, ve dvorském infocentru a v jednání je i prodej v hotelu Pod Zvičinou.

Tento rok slaví kaplička 100. narozeniny, neboť byla postavena L. P. 1913. Jistě by si zasloužila ke svému jubileu určitou ozdravnou kúru. Obecní zastupitelstvo na svém posledním zasedání schválilo návrh pořadatelského týmu oslav 500. výročí písemné zmínky o naší obci, aby výtěžek z prodeje propagačního materiálu, tj. almanachů, triček a pohlednic, byl věnován právě na opravu kapličky. Z toho vyplývá, že každý, kdo si některou z uvedených věcí na oslavách či později na OÚ zakoupil, přispěl na opravu této dominanty obce. V současné chvíli je stav „konta Kaplička“ okolo 40 tisíc Kč. Triček, almanachů i pohlednic je na OÚ stále dost, čím víc se jich prodá, tím hezčí může kaplička být.

P. S. Před oslavami rodina paní Nechanické okolí kapličky upravila, zbavila je plevelu, ke vstupu navezla mulčovací kůru a hlavně zde umístila dva dřevěné truhlíky s jasně červenými muškáty. Stačilo poměrně málo, kaplička a s ní i celá návěs tak nějak víc lahodily oku. Jenže v sobotu 20. července, když jsem šla kolem kapličky a jako vždy se chtěla potěšit pohledem na červené květy kontrastující s bílou zdí, potěšení se nekonalo. Přišlo rozčarování, smutek, zklamání, truhlíky osiřely, po muškátech v nich zbyly jen díry. Jasný důkaz, že je někdo sprostě ukradl! Nechce se mi tomu věřit. Co takovému člověku, který se o radost z rozkvetlých květů nechce s nikým dělit (vždyť sdílená radost, dvojnásobná radost), přát? Ať mu radost nepřinesou!

Lucie Baliharová

Ve třech

ukázka z knihy *Nedopovídky*

Seděla v křesle, nohy měla pohodlně opřené o starý gauč a oči se jí samy zavíraly. Služba byla klidná, nikomu se nepřitížilo, nikdo se s nikým zatím nepohádal a kupodivu i všechny přístroje fungovaly, jak měly.

Noční služba v nemocnici. Bože, kolik nocí už takhle strávila? Někdy byl klid, jindy se jí ráno třásl vyčerpáním ruce. Zvykla si na noční bdění a už jí to vlastně ani nevadilo. Sem, na neblaze proslulou eldeenku, však přišla už jako vrchní sestra, takže sloužila zřídkakdy. Jarní prázdniny ale odvelely pár děvčat se školou povinnými dětmi do hor, takže se tenhle týden napsala do rozpisu služeb také.

Svým způsobem si to užívala – dělala jen to, co bývalo dřív hlavní náplní její práce, tedy pečovala o nemocné lidi. Dnes však měla často pocit, že kdyby si nedala pozor, spočívala by její práce především v papírování a potom v řešení nekonečných sporů a hádek. Sestry, sanitáři, kuchařky a uklízečky tvořili první výbušnou skupinu. Jejich vnitřní spory však byly jen čajíček proti tomu, co vzniklo, když se

emoce a nepříliš spolehlivá trpělivost personálu pomíchaly s emocemi a mizivou trpělivostí pacientů a jejich příbuzných.

„Tak dost!“ zahřmela nesmlouvavým hlasem vrchní. Ironicky se ušklíbla – eldeenka byla mimořádné pracoviště ještě i tím, že nejmiň polovina jejích oveček si tykala se starým Alzheimerem a jejich uvažování a následně chování tedy vykazovalo mnoho pozoruhodných zákrut. Její bývalý primář na chirurgické jipce nemohl pochopit, proč od něho odchází právě sem. Sice se nakonec zdržel nekorektních vyjádření, ale v očích mu to přečetla zcela jasně.

Jenže ona věděla, co dělá – tito lidé ji a její práci potřebovali a ona zase chtěla zpomalit. Nějak měla po těch letech mezi všemi těmi přístroji pocit, že se jí ze života vytrácejí doopravdoví lidé. No, to se jí splnilo, pomyslela si s kapkou rezignace, až skončí tady, tak půjde nejspíš pást ovce – ty aspoň nemluví. Zavřela oči. Než půjde proběhnout oddělení, může si ještě chvilku odpočinout.

Najednou si uvědomila, že není sama. V protějším křesle někdo sedí... někdo známý? Cože??? Vždyť za ženská vypadá úplně jako ona sama, jen je... podrobila neznámou pečlivé prohlídce... nejspíš o kousek vyšší, štíhlejší, nápadněji oblečená, a na vlasech má ten úžasný zlatokaštanový přeliv, na jehož použití sama nikdy nesebrala odvahu. „Vždyť ona vlastně vypadá úplně stejně jako já!“ žasla potichu. Jen ten úsměv se jí nelíbil. Působil tak trochu nadřazeně, ta dotyčná si byla sama se sebou zatraceně jistá!

Potřásla hlavou. V sesterském pokoji se objeví neznámá ženská a já si lámu hlavu s jejím úsměvem. Je to sen nebo není? „Ale to víš, že není!“ ozvala se neznámá. Bože, užasla, i ten hlas má stejný... Neznámá lehce naklonila hlavu a pobaveně prohlásila: Jasně, že je stejný. Jinak by to ani nešlo – dovol, abych se představila. Jsem tvé druhé já... klidně mi můžeš taky říkat Tereza.“

Tereza se napřímila v křesle a nohy si obezřetně strčila do pantoflí. V místnosti svítila jen noční lampička, ale i tak zahlédla v očích svého druhého já škodolibý záblesk. Přece se nenechám zaskočit sama sebou, rozhodla se a odtušila: „Žádná Tereza, ty jsi... no řekněme Tereza číslo dva, prostě Dvojka. Copak žes zaskočila, takhle v noci?“ Tereza č. 2 pohlédla na své první já s uznáním a Tereza samotná najednou pochopila, že ta druhá je skutečně ona sama. Byla to její buřičská část, ta neohrožená, se sklonem k dobrodružství, s proříznutou pusou a neklidným duchem, kterého se nikomu a ničemu nepodařilo úplně zkrotit. Její druhé já – jak si stihla všimnout – dosud neopustila lásku k výrazným barvám, nápadným doplňkům a... vidím dobře tu přílbu vedle křesla?... k jízdě na motorce.

Dvojka se uličnický uškíblá. „Musela jsem se připomenout. Dnes jsi mě zavolala na poslední chvíli. Snad jsi se s těmi lidmi nechtěla bavit! Zasloužili si nakopat do zadku, přinejmenším. Jenže ty jsi holt příliš útlocitná.“ Tereza dobře věděla, o čem její druhé já mluví. Byl to doopravdy hnusný případ a bohužel ne úplně ojedinělý. Stará paní Takešová ležela na trojce, diabetička, které se začaly bouřit ledviny. Na oddělení už s ní akutně nemohli dělat nic, ale domů rozhodně nemohla. Tak uvázla tady, utrápená nejen nemocí, ale taky starostmi o starou fenku a dvě kočky. Zvířata se podařilo umístit u dobrovolníků z útulku, protože stará paní tvrdila, že nemá nikoho, kdo by se o ně

postaral. A najednou se tu objevili ti dva chlapi, prý švagr a synovec.

Ještě i teď Tereza pocítila nával zlosti. Bože, vidět to ve filmu, kroutila by nad tím hlavou a nevěřila by, že se něco takového může doopravdy stát. Sestra Andulka za ní přiběhla s očima navrch hlavy – pojď honem, nebo ji utrápí! Když spolu vešly do pokoje, tak ten starý už málem s chudinkou paní Takešovou cloumal. A furt mlel něco o baráku, že jako když je na smrtelný posteli, tak že na něj musí ten barák přepsat, že je to její povinnost a kdo ví co ještě. A mladej zatím hlídal dveře. No to mohl zkoušet, napadlo Terezu pomstychtivě – na mém oddělení! Hyeny hnusný...

Ne, ty dva by nikdy nenapadlo, že měří sotva metr pětadesát v punčochách. Tyčila se nad nimi jako ledová královna, zuřivost se jí odrážela jenom v planoucích očích. Ne... nepoužila jediné sprosté slovo, ačkoliv ji jich napadala spousta. Vyletěli z baráku natošup, ani nemusela volat mládence. No, určitě si budou stěžovat, ale jen ať to zkusí, zadupe je do země jak nosorožec! I při té vzpomínce cítila, jak jí v žilách klokotá adrenalin. Zdvihla pohled a podívala se Dvojce přímo do očí. Zrcadlily její bouřlivé emoce, ale navíc v nich zřetelně svítila vítězoslavná pomstychtivost. Tereza trochu zchladla.

„Ehmmm,“ ozvalo se zakašlání z protějšiho gauče. „Myslím, že by ses neměla nechat tak unášet. Co ty víš, jak to s tím domem doopravdy bylo?“ Tereza i její druhé já stočily zrak stranou a uviděly... další Terezu. Tentokrát byla správně vysoká i správně... zaoblená. Její oblečení však bylo úplně jiné – tak bezvýrazné, jako by se jeho majitelka snažila v ničem nerušit. Sukně, svetr, praktická kabelka. Vlasy upravené, ale už trochu prošedivělé. Inteligentní pozorné oči, příjemný úsměv, sebejisté ruce. „Dovol, abych se představila...“ začala, ale Tereza jí skočila do řeči. „Cože, nechceš mi říct, že jsi mé třetí já?“ Oči neznámé Terezy se rozsvítily pobavením, když odvětila: „Ne třetí... to by už bylo moc. Jsem také tvé druhé já... jenže jiné, než je tamta.“

Tereza potřásla hlavou. Měla ve věcech ráda jasno. „Takže ona je řekněme 2a, zatímco ty jsi 2b? Třetí Tereza se rozesmála. „Když myslíš... Já se hádat nebudu.“ „No jasně,“ ozvala se kousavě 2a. „Ty se nehádáš nikdy, ty si necháš od lidí srát na hlavu a ještě se na ně usmíváš!“ Nevzrušená 2b pokrčila rameny. „Někdy je to

rychlejší cesta k cíli. Proč se rozčilovat? Na med nachytáš víc včel než na ocet.“ „No jistě,“ pitvořila se 2a. Dostaneš se sice k cíli, ale jsi přitom za hlupáka. Kdo tě potom bude brát vážně – až půjde do tuhého? Kromě toho především ses normálně předváděla.“ Tereza sledovala se zájmem hovor obou svých dalších já. „Myslíte pana Makovičku?“ „Jasně,“ přitakaly 2a i 2b, a navzájem se měřily nabroušenými pohledy. „Mluvíte o tom ztraceném pouzdře na brýle?“ ujišťovala se Tereza.

To byl taky povedený případ. Panu Makovičkovi na sedmičce bylo třiadevadesát a trápila ho celková sešlost věkem a špatná paměť typicky zkombinovaná s fobií ze zlodějů. Neustále se mu něco ztrácelo a všechen personál si s ním už ikrát zahrál hru na lupiče a četníky. Jenže ten den, co mu někdo ukradl pouzdro na brýle, měl pan Makovička skutečný záchvat zuřivosti a chtěl mluvit s ředitelem nemocnice. Takže vedle jeho postele musela usednout Tereza a případ urychleně vyřešit. Copak pouzdro našla snadno. Celou dobu totiž leželo na nočním stolku, ale nikdo neměl odvahu na to navztekaného stařečka upozornit.

Tereza dostala nápad. Zatímco se hlasitě vyptávala na podrobnosti ohavné krádeže, sebrala pouzdro ze stolku a šikovně ho spustila na zem. Poté, co pana Makovičku trpělivě vyslechla, začala s hledáním. A ejhle – že by bylo tady? „No vidíte,“ uklidňovala starého pána, „nikdo ho neukradl, jenom spadlo na zem!“ No, jestli čekala vděčnost, přepočítala se. Dědoušek byl jednou pěkně rozkurážený, tak nemínil hned přestat a s pouzdem pevně sevřeném v divoce gestikulující kostnaté ruce ji pořádně sjel za to, jaký má v nemocnici nepořádek. Slyšela, jak se venku hihňají sestry se sanitářem, ale ani nemrkla. No... ani se 2a nedivila, tohle hrdinství opravdu nebylo.

Jenže 2a a 2b ještě neskončily. „Copak tohle byla pitomost, ale ta tvoje nekritická láska ke všem lidem jednou skončí tím, že se povezeš v pěkným průšvihů. Nezapomněla's, jak jsi kryla tu uklízečku? Dobře víš, že prostě kradla!“ „To nebyla žádná krádež,“ bránila se 2b. „Chudák ženská zůstala po rozvodu málem bez koruny, kluka má na střední škole a chlap jí nedává ani halíř. Ta trocha jídla jí pomohla to zvládat!“ „Má si zažádat o podporu a ne brát jídlo pacientům!“ odsekla 2a. „Potřebuje pomoc, to neříkám, ale systémovou, a tu šlohnuté jídlo nenahradí!“ „Nemáš kousek srdce!“ „A ty si na něm sedíš!“

Tereza jen zakroutila hlavou. „Ale ale děvčata, snad se nebudete hádat? Přece se nehádám sama se sebou???“ Najednou se zarazila. Ale ano, hádá! Copak se nezná? Než přistoupí na nějaký kompromis, tak si ten boj musí vždy znovu a znovu vybojovat. A teď vidí, jak to vlastně ve skutečnosti probíhá – žádná sláva, opravdu. Ale kdo nakonec rozhodne? Ona sama, že?

Zvedla hlavu a pozorně se podívala na 2a, která zrovna 2b vyčítala, že nebýt padavka, nikdy by společně nepřišly o modrého plyšového medvěda, kterého tak hloupě dala bratranci Vládovi, který už stejné měl medvědy plnou skříň. Rozčilená 2b kontrolovala tvrzením, že nebýt nesnesitelné arogance 2a, nepustil by je Karel k vodě a neutekl za Růženou. Takový úžasný kluk! Šílely po něm všechny holky ze třetího a ona neumí tu puslu zavřít!

sestry. „Koukejte zmlknout a přestaňte se tak hloupě hádat!“ Obě její druhá já k ní otočila překvapené pohledy a skutečně ztichla. Tereza se smířlivě usmála, vstala z křesla, protáhla se a rukama si uhladila rozčepýřené vlasy. „No vidíte holky, že to jde. Seberte se obě, jdeme na obchůzku. Máme práci, ne?“

Dagmar Ruščáková

Nepřehlédněte

V obci Lanžov bylo zřízeno místo **zpětného odběru elektrozařízení** v budově č. p. 3 (bývalá stodola nad autobusovou zastávkou u koupaliště). Sběrné místo je vhodné pro spotřebiče, které se nevejdou do červeného kontejneru u obecního úřadu (např. motory, topná tělesa, pračky, sušičky, myčky, vysavače, mikrovlnné trouby apod.) Pro naše občany je možnost zdarma uložit elektrozařízení po telefonické dohodě na tel. č. **606 957 144** (Alena Skořepová) nebo **605 563 609** (Josef Zubr).

Koláče

1/2 kg hladké mouky + prášek do pečiva

1 Hera, špetka soli, 2 vejce.

Kvásek:

1 kostka droždí + trochu mléka a cukru.

Tuk rozkrájet, suroviny zpracovat, přidat kvásek a hned dělat koláče.

Povrch potřít vejcem, navrch cukr moučka.

Pekla: Dana Machková

Jablečný sen

Těsto:

2 hrnky hladké mouky + hrnek cukru

1 prášek do pečiva, vanilkový cukr, hrnek mléka, 1/2 hrnku oleje.

(Je možné přidat kakao)

Jablečná náplň:

6-8 jablek (podle velikosti), 2 vanilkové

puďinky rozmíchané v 750 ml vody,

trochu rumu, skořice, cukr dle chuti

Jablka nakrájet na malé kostičky, přidat puďink

rozmíchaný ve vodě,

nechat přejít varem (jablka nerozvařit!) a ostatní ingredience.

Na upečené těsto nalít jablečnou náplň,

nechat vychladnout,

potřít 400 ml kysané smetany smíchané s vanilkovým cukrem a posypat kakaem.

Pekla: Simona Machková

Řezy s kávou

Těsto:

2 hrnky hladké mouky + hrnek cukru, 1 prášek do pečiva,

vanilkový cukr, hrnek mléka, 1/2 hrnku oleje.

Náplň:

400 ml smetany smíchané s 2 vanilkovými cukry,

uvařená rozpustná káva, ve které se namáčí po jednom piškoty.

Na upečené těsto natřít slabou vrstvičku

smetany,

na kterou pokládáme piškoty namočené v kávě,

jeden vedle druhého, až se zakryje celý plech.

Piškoty zakrýt zbytkem smetany a posypat kakaem.

Oboje řezy nechávám ztuhnout v lednici, aby se proležely.

Pekla: Simona Machková

Tvarohová netynka

35 dkg polohrubé mouky, 20 dkg cukru

krupice, 1 prášek do pečiva, 1-2 vejce, 15 dkg

tuku nebo oleje, mléko dle potřeby (aby bylo těsto "licí" na plech)

náplň tvarohová: 2 tučné tvarohy, cukr dle

chuti, trochu mléka, citronová kůra

Suroviny na těsto smícháme dohromady (já

dělám - nejdřív dám do mísy vše sypké a

potom tekuté). Těsto nalijeme na plech nebo

pekáč, na těsto rozetřeme tvarohovou náplň a

navrch drobenku, která vznikne smícháním 15

dkg pol. mouky + 15 dkg cukru + 10 dkg másla.

Pekla: Alena Veverková

Čokoládové řezy

35 dkg hladké mouky, 5 dkg másla, 15 dkg

cukru moučka, 1 vejce,

1 lžička amonia (cukrářské droždí), 1 lžice

kakaa, 4 lžice mléka.

Zadělá se těsto, které se vyválí na 2 placky (na celý plech) a upeče se.

Jedna placka se namaže krémem, poklade dětskými kulatými piškoty, které se pokapou rumem dle chuti. Opět se namaže krémem a přikryje druhou plackou. Navrch se potřé čokoládovou polevou, která se může posypat strouhanými ořechy, kokosem, ozdobit půlky ořechů.

Krém:

0,5 litru mléka, 4 lžice solamylu, vanilkový

cukr, 2 žloutky.

Vše se uvaří v páře na hustou kaši. Vychladlá

se smíchá s 250 g másla utřeného s 20 dkg cukru moučka.

Poleva:

8 dkg másla, 8 dkg cukru moučka, 1 lžice

mléka, 1 lžice kakaa.

Míchat a jen mírně zahřát, nevařit.

Dramatický kroužek Dráček informuje

Po úspěšném uvedení Vánočního příběhu v prosinci minulého roku se členové Dráčku pustili do nacvičování klasické pohádky Čert a Káča. Zkoušky byly provázeny těžkostmi, členská základna souboru se několikrát prostřídala, hlavně role ovčáka Ondry a čerta Kokeše nacvičovali postupně tři různí herci. Herecké složení se ustálilo až v dubnu, premiéra byla stanovena na 1. června v sále hostince U Hrdinů, měla být prvním bodem programu Dětského dne. Zkoušelo se v pátek, sobotu i neděli. Režisérsky děti opět vedla Pavlína Derdová, o kostýmy (vlastnoručně ušité) a kulisy se postarala Ivana Hellingerová.

Premiéra pohádky se vydařila, diváci snad ani nepostřehli, že selhala technika. Pořadatelé Dětského dne plánovali, že po skončení divadelního představení bude program pokračovat jako tradičně na hřišti, jejich záměr však překazilo deštivé počasí. Tak se tedy Dětský den uskutečnil v improvizované podobě v sále hostince U Hrdinů. Přestože změna v organizaci přivodila mnohé zmatky, dětem se jeho náplň nakonec líbila.

Představení pohádky Čert a Káča Dráček reprízoval 8. června během oslav "500" a 6. července na obecních oslavách ve Vítězné.

Na několik srpnových dní vedoucí kroužku pro děti chystají soustředění v Lipí u Náchoda, kde je čeká další vystoupení s pohádkou Čert a Káča v rámci tamějších obecních oslav. Rozloučením s prázdninami by pak měl být v doubravickém hostinci dětský karneval.

Od září se dětští herci pustí do nacvičování Vánočního příběhu, ale v rozsáhlejší podobě, než jak jsme viděli minulý rok. Nechť se všem práce daří!

Lucie Baliharová a Iva Štěpánová

Pozvánka

Jménem pořadatele Jezdeckého klubu Zálesí o.s. bych ráda pozvala příznivce sportu, děti i dospělé, na další ročník prázdninových jezdeckých závodů. Datum konání je sobota **17. 8. 2013** a prvních soutěže začínají v **9.30 hod.** Závodů otevrou opět hobby jezdci bez licencí a zhruba od 11 hodin budou probíhat soutěže národní (oficiální pro jezdce a koně pouze s licencí) od výšky 100 cm do odpoledních 120 cm. Pro všechny návštěvníky bude zajištěno zázemí s dobrým občerstvením.

Všichni jste srdečně zváni.

Za JK Ilona Sedláčková.

Společenská kronika

Významná životní jubilea oslavili a oslaví:

červen ★ Jindřiška Peterová

červenec ★ Bohunka Knúrová ★ Růžena Haňáčková ★ Jaroslava Urbanová ★ Alena Stuchlíková ★

★ Eliška Valešová ★ Janka Kuncová

srpen ★ František Jarolímek ★ Věra Márinková ★ Hana Hrdinová ★ Marie Vondroušová

září ★ Josef Hulík

Srdečně blahopřejeme!

Doplňovačka s tajenkou:

K				A	jedovatý tropický had
K				A	psací tyčinka
K				A	český oskarový film
K				A	ostrov ve Středozemním moři
K				A	krupěj
K				A	část kabátu
K				A	žehlíčko na kadeření vlasů
K				A	podnebí
K				A	domácí zvíře
K				A	objednaný potlesk
K				A	úcty
K				A	myšovitý hlodavec

Řešení najdete na straně 6.

Drobné úlohy:

1) Jak byste mohli ze 12 zápalek složit 6 stejných čtverců? Zápalky se mohou navzájem dotýkat pouze svými konci a samozřejmě je nelze dělit ani jinak upravovat.

2) Babička přinesla čtyřem vnoučatům 20 jablek v košíku. Každé dítě dostalo pět jablek, přesto pět jablek zůstalo v košíku. Jak je to možné?

3) Kolik řezů je nutno provést k rozřezání dvoumetrové klády na deseticentimetrové špalíky?

4) Z 27 kuliček je jedna nepatrně těžší. Jak ji spolehlivě objevíme už při trojím vážení na dvoumiskových vahách?

Tenisový turnaj – logický problém

Ve vyřazovacím tenisovém turnaji se utkalo 16 hráčů. V přeházeném pořadí uvádíme všech 15 sehraných zápasů a vaším úkolem je určit osmifinálové, čtvrtfinálové a semifinálové dvojice a nakonec i tu dvojici finálovou.

Cyril vyhrál nad Petrem, Štěpán nad Adamem, Michal nad Tomášem, Standa nad Bedřichem, Zdeněk nad Dominikem, Cyril nad Václavem, Petr nad Ludvíkem, Standa nad Michalem, Karel nad Oldou, Michal nad Romanem, Standa nad Karlem, Tomáš nad Čestmírem, Standa nad Cyrilem, Michal nad Štěpánem a Tomáš nad Zdeňkem.

Řešení: Osmifinále: Štěpán - Adam, Standa - Bedřich, Zdeněk - Dominik, Cyril - Václav, Petr - Ludvík, Karel - Olda, Michal - Roman, Tomáš - Čestmír. Čtvrtfinále: Cyril - Petr, Michal - Štěpán, Tomáš - Zdeněk, Standa - Karel. Semifinále: Standa - Cyril, Michal - Tomáš. Finále: Standa - Michal. Náповěda: Kdo má jednu prohru a žádnou výhru, vypadl hned v osmifinále, kdo má jednu výhru a jednu prohru, byl vyřazen ve čtvrtfinále atd.

Ing. Josef Brož

Svůj Občasník najdete také na: www.doubravice.cz

O zasílání dalších čísel na váš e-mail si napište na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz

Doubravický občasník

Vydává kulturní a sociální komise OÚ v Doubravici. **Vychází nepravidelně.**

Odpovědný redaktor Mgr. Lucie Baliharová. Grafická úprava Mgr. Štěpánka Odrášková.

Vaše příspěvky zasílejte na: doubravicky.obcasnik@seznam.cz Adresa redakce: Obecní úřad Doubravice, www.doubravice.cz

Registrováno referátem Okresního úřadu v Trutnově č. j. Kult. MK ČR E 12881.